

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

15 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecători

Covalenco Elena

Diaconu Iurie

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către inculpatul Ciurea Cristian și avocatul Burduja Sergiu în numele inculpatului Gore Eugeniu, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 octombrie 2015 și a sentinței Judecătorei Criuleni din 22 iunie 2015, în cauza penală privindu-i pe

Ciurea Cristian Roman, născut la 05 martie 1998, originar din s. Tohatin, mun. Chișinău, domiciliat s. Pereni, r-nul Hîncești;

și

Gore Eugeniu Alexei, născut la 19 martie 1995, originar și domiciliat s. Văduleni, str. Tineretului, 3 ap. 36, com. Vadul lui Vodă, mun. Chișinău.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 27.02.2015-22.06.2015
2. instanța de apel: 14.07.2015-26.10.2015
3. instanța de recurs: 20.05.2016 - 15.06.2016

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Criuleni din 22 iunie 2015, au fost recunoscuți vinovați și condamnați, în baza art. 188 alin. (3) lit. c) Cod penal:

- Gore Eugeniu Alexei, la 10 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis;

- Ciurea Cristian Roman, la 6 ani închisoare cu executare în penitenciar pentru minori.

Conform art. 84 alin. (4) Cod penal, la pedeapsa numită lui Gore E., i-a fost adăugată parțial pedeapsa aplicată prin decizia Curții de Apel Chișinău din 06 noiembrie 2014, fiindu-i stabilită pedeapsă definitivă 11 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Prin aceeași sentință a fost condamnat și Mocanu Pavel, în privința căruia hotărârile judecătorești nu se contestă în ordine de recurs.

2. Potrivit sentinței, s-a constatat că Mocanu P., Gore E. și minorul Ciurea C. la data de 10 octombrie 2014, în jurul orei 03.15, împreună și după o înțelegere prealabilă

între ei, cu scopul de a sustrage bunurile proprietarului în mod deschis și prin aplicarea violenței periculoase pentru viața și sănătatea persoanei, Mocanu P., mascându-se cu o mască confecționată dintr-un ciorap negru, iar Gore E. și Ciurea C., fiind la acel moment minori, acoperindu-și fețele cu măști, s-au deplasat la stația de alimentare cu petrol „Petrom”, amplasată la marginea s. Ratuș, r-nul Criuleni lângă traseul „Chișinău-Orhei”, gestionată de către S.A. „Petrom-Moldova”, unde l-au atacat pe operatorul Efros Ștefan, căruia Gore E. și Ciurea C. i-au sucit mâinile, după care immobilizându-l, l-au dus în mod forțat în biroul de serviciu al operatorilor, unde l-au așezat pe un pat. După aceasta, Mocanu P. i-a aplicat multiple lovituri cu mânerul unui pistol în regiunea cefei, ulterior, acesta aplicându-i încă patru lovituri cu stingătorul de flăcări în aceeași regiune a corpului, cauzându-i în acest mod vătămare gravă, în rezultatul căreia ultimul și-a pierdut cunoștința. Apoi Mocanu P. i-a luat pătimitului Efros Ș. din buzunarul hainei cheile de la safeu, pe care l-a deschis și a sustras din el bani în sumă de 14.197 lei, ce aparțineau S.A. „Petrom-Moldova”, iar în final Mocanu P., Gore E. și Ciurea C. au părăsit locul comiterii infracțiunii, cauzând în acest mod SA „Petrom-Moldova” prejudiciu material considerabil.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, prima instanță a calificat *de drept* fapta inculpaților Ciurea C. și Gore E., în baza art. 188 alin. (3) lit. c) Cod penal și anume –*tâlhăria, adică atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate, săvârșită de mai multe persoane mascate, prin pătrundere în încăpere, cu aplicarea armei și a altor obiecte folosite în calitate de armă, cu cauzarea de daune în proporții considerabile și cu vătămarea gravă a sănătății persoanei agresate.*

3. Împotriva sentinței au declarat apel:

3.1 Inculpatul Ciurea C., care a solicitat casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare în prima instanță, deoarece nu a comis infracțiunea incriminată, fiind speriat de poliție și impus să zică că a săvârșit infracțiunea, pe când în realitate nu a comis nici o infracțiune.

3.2 Avocatul Gonciar C. în numele inculpatului Ciurea C., care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care ultimul să fie achitat.

În motivarea apelului a invocat că:

- concluziile primei instanțe sunt bazate doar pe declarațiile părții vătămate, care la acel moment se afla în stare de șoc, iar însăși Ciurea C. la acel moment se afla în mun. Chișinău, la o baie publică din regiunea pieței centrale, fapt ce nu a fost verificat de acuzatorul de stat;

- partea vătămată a spus că infractorii au fost fără mânuși, însă de către organul de urmărire penală nu a fost ridicată nici o amprentă a inculpaților, inclusiv a lui Ciurea C.;

- de pe hainele inculpaților nu a fost ridicată nici o picătură de sânge, necătând la faptul, că operatorul Efros Ș. susține, că a fost lovit cu pistolul în jur de 10-15 ori, iar apoi cu stingătorul de vreo 5 ori.

3.3 Avocatul Burduja S. în numele inculpatului Gore E., care a solicitat casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare.

În motivarea apelului a invocat că:

- minorul Ciurea C. a fost audiat în calitate de martor minor la data de 13.10.2014, doar în prezența reprezentatului legal, Rusu P. și în lipsa pedagogului, contrar prevederilor art. 479 Cod de procedură penală;

- martorului minor nu i s-a explicat drepturile și obligațiile prevăzute de art. 90 Cod de procedură penală, nu a fost prevenit de răspunderea penală pentru depunerea declarațiilor false;

- în ordonanța de punere sub învinuire a minorului Ciurea C., este indicat în calitate de reprezentant legal - Rusu P. și tot dânsul ca pedagog, semnând actul procesual, fără concluziile ultimului referitor la plenitudinea și corectitudinea declarațiilor date de martorul minor;

- conform procedurii penale, reprezentantul legal nu poate fi concomitent și pedagog, de aceea violarea prevederilor art. 479 Cod de procedură penală în coroborare cu prevederile art. 251 Cod de procedură penală, atrag după sine nulitatea actului procedural;

- o dată ce declarațiile martorului minor Ciurea C. sunt nule, concluzia primei instanțe în sentința de acuzare, privind vinovăția inculpatului Gore E., este ilegală;

- prima instanță nu a ținut cont de toate prevederile legale enunțate și a apreciat unilateral mijloacele de probă administrate, dând prioritate probelor aduse de procuror, fără a se pronunța asupra celorlalte probe și fără a le analiza sub aspectele pertinentei și concludenței;

- în cadrul urmăririi penale, partea vătămată Efros Ș. nu l-a recunoscut pe inculpatul Gore E., respectiv nu este clar de unde știe partea vătămată că unul din inculpați este Gore E., ca ulterior instanța de judecată să-l recunoască vinovat;

- din materialele cauzei rezultă, că inculpatul Gore E. a fost reținut în incinta Inspectoratului de poliție Criuleni, pe când în depozițiile sale, inculpatul Gore E. a declarat, că a fost reținut în gospodăria mătușii sale, Gaureac V., în s. Sărăteni, r-nul Telenești.

3.4 Inculpatul Gore E., care a solicitat casarea acesteia, menționând că nu au fost administrate probe ce ar demonstra vinovăția sa în săvârșirea infracțiunii imputate. Declarațiile date de către martorul Ciurea C. au fost sub presiunile procurorului și colaboratorilor de poliție.

3.5 Inculpatul Mocanu P., prin care indică, că a fost condamnat pentru o faptă care nu a săvârșit-o.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 octombrie 2015, au fost respinse ca nefondate apelurile declarate și menținută sentința.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat, că starea de fapt și de drept constatată de prima instanță concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate, relevate în cuprinsul sentinței.

Nerecunoașterea vinovăției de către inculpați, instanța de apel a apreciat-o ca o metodă de apărare și un drept al acestora de a nu se autoincrimina, deoarece persoana care pe parcursul procesului penal are calitatea procesuală de inculpat nu poate fi urmărită penal pentru depunerea declarațiilor intenționat false, decât în cazurile expres prevăzute de legea procesual penală.

Versiunea înaintată de inculpați în cadrul audierii pe întreg procesul penal, precum că nu au comis atacul tâlhăresc, nu l-au atacat pe Efros Ș. și nu au sustras bani din safeul SA „Petrom – Moldova”, instanța de apel a apreciat-o critic, deoarece aceștia au încercat să prezinte o stare de fapt nereală și neplauzibilă, care să le atenueze răspunderea penală, iar circumstanțele de fapt ale infracțiunii se reliefează din probele administrate de acuzare.

În opinia instanței de apel prezența în acțiunile inculpaților atât a elementelor ce caracterizează latura obiectivă a infracțiunii imputate, cât și a celor ce caracterizează latura subiectivă, este dovedită prin declarațiile părții vătămate Efros Ș., martorului Rogojina L., inclusiv prin materialele cauzei și anume: procesul-verbal de sesizare despre săvârșirea infracțiunii din 10 octombrie 2014 (f.d. 4 v. I); proces-verbal de cercetare la fața locului din 10 octombrie 2014 cu foto-tabela (f.d. 6-29 v. I); raport de expertiză medico-legală nr. 393 D din 06.11.2014 (f.d. 199 v. II); proces-verbal de verificare a depozițiilor inculpatului minor Ciurea C. (f.d. 84-92 v. I). Aceste probe sânt pertinente, concludente și veridice, iar în ansamblu coroborează între ele, se completează unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert că inculpații au săvârșit atacul tâlhăresc asupra părții vătămate Efros Ș., în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru viața sau sănătatea ultimului, săvârșită de mai multe persoane mascate, prin pătrundere în încăpere, cu aplicarea armei și altor obiecte folosite în calitate de armă, cu cauzarea de daune în proporții considerabile și cu vătămarea gravă a sănătății lui Efros Ș.

Instanța de apel a reținut, că declarațiile inculpaților de nerecunoaștere a infracțiunii imputate sunt singulare, nefiind susținute de probatoriu scris, condiții în care vor fi înlăturate. Mai mult ca atât, declarațiile inculpaților date în cadrul ședinței de judecată vin în contradicție cu declarațiile inculpatului minor Ciurea C., date în cadrul urmăririi penale în calitate de învinuit, potrivit cărora acesta a recunoscut vinovăția sa în săvârșirea atacului tâlhăresc, pentru ca ulterior în fața instanței să revină nejustificat asupra nerecunoașterii, acuzând că fost influențat psihic de către colaboratorii de poliție. Totodată, inculpatul Ciurea C. în cadrul urmăririi penale a relatat amănunțit circumstanțele în care a fost comis atacul tâlhăresc asupra operatorului stației PECO Petrom din s. Ratuș, r-nul Criuleni, fiind consecutive, iar o persoană care nu a participat la comiterea infracțiunii nu putea să le cunoască.

În viziunea instanței de apel nu există nici un motiv de înlăturare a declarațiilor inculpatului Ciurea C. din faza urmăririi penale, deoarece ultimul a fost audiat în prezența reprezentantului legal, pedagogului și avocatului, nefiind indicat un presupus rău tratament sau influență psihică, nici ulterior audierii și nici în momentul prezentării spre cunoștință a materialelor cauzei. Mai mult ca atât, nu a fost înaintată o careva plângere împotriva polițiștilor, precum că ar fi exercitat presiuni asupra inculpatului Ciurea C.

De asemenea, pe baza acestor depoziții ale inculpatului minor s-a efectuat un control în conformitate cu prevederile art. 274 Cod de procedură penală și s-a stabilit că afirmațiile lui Ciurea C. nu s-au confirmat, fiind adoptată ordonanța de refuz în pornirea urmăririi penale din 22.06.2015 pe faptul pretinselor acțiuni ilicite ale colaboratorilor IP Criuleni în privința minorului Ciurea C. Veridicitatea declarațiilor

inculpatului minor, Ciurea C., din cadrul armării penale rezultă și din procesul-verbal de verificare a depozițiilor acestuia la fața locului, în procesul căruia ultimul a relatat și a arătat cum, împreună cu Mocanu P. și Gore E. au comis atacul tâlhăresc.

Faptul, că partea vătămată a fost atacată de către inculpați, aplicându-i multiple lovituri peste diferite părți ale corpului este confirmat prin raportul de expertiză medico-legală nr. 393D din 06 noiembrie 2014 potrivit căruia, pătimitului i-a fost cauzată vătămare gravă.

Cu referire la declarațiile martorilor Gaureac V. și Gaureac A., instanța de apel a menționat, că acestea prezintă relevanță sub aspectul conturării nevinovăției inculpaților pentru faptele săvârșite, fiind vagi și neavând nici o tangență cu învinuirea adusă. Mai mult ca atât, martorii menționați se află în relații de rudenie cu inculpatul Gore E., având tendința să-i atenueze răspunderea penală.

Ce ține de argumentele avocatului Burduja S. referitor la pretensele încălcări procesual-penale, precum că audierea martorului minor Ciurea C. a avut loc cu încălcarea prevederilor art. 479 Cod de procedură penală, în lipsa pedagogului și ca rezultat declarațiile acestuia sunt lovite de nulitate, prin prisma art. 251 Cod de procedură penală, instanța de apel a specificat, că contrar afirmației avocatului, audierea martorului minor Ciurea C. a avut loc cu respectarea prevederilor legale, fiind asistat de pedagogul Rusu P., fiindu-i explicate drepturile prevăzute de art. 479 alin. (3) Cod de procedură penală, fapt confirmat prin semnătura acestuia. Înainte de a fi audiat martorul minor Ciurea C., i-au fost explicate drepturile și obligațiile prevăzute de art. 90 Cod de procedură penală, inclusiv de a face declarații veridice, ce se confirmă prin semnătura acestuia.

Instanța de apel a menționat, că după efectuarea acțiunii procesuale, care în opinia apelantului s-a petrecut cu încălcări, cât și la momentul prezentării materialelor de urmărire penală, atât inculpații, cât și avocații acestora nu s-au considerat afectați într-un drept prevăzut de lege, întrucât nu au invocat careva încălcări de procedură la administrarea probelor, acceptând corectitudinea efectuării urmăririi penale și administrării probelor pe cauză. Astfel, din conținutul apelului nu se desprinde vreun motiv de natură juridică ce se referă la cazul în care ar rezulta încălcări de ordin absolut, prevăzute la art. 251 alin. (2) Cod de procedură penală, ce atrag nulitatea actului, soldată cu casarea sentinței atacate și adoptarea unei sentințe de achitare.

Argumentul invocat de către apelanți, precum că inculpații au fost condamnați în lipsa elementelor infracțiunii, nu este susținut de actele dosarului, întrucât sentința este motivată, în cuprinsul acesteia fiind prezentate, pe larg, situația de fapt, probele administrate, precum și analiza elementelor constitutive ale infracțiunii față de care s-a dispus condamnarea inculpaților.

Instanța de apel a specificat, că nu are temei de a interveni în sentință, nici în partea stabilirii pedepsei inculpaților, deoarece la stabilirea categoriei și termenului pedepsei a fost acordată deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75 Cod penal.

6. Hotărârile judecătorești adoptate în prezenta cauză sânt atacate cu recursuri ordinare de către:

6.1 Avocatul Burduja S. în numele inculpatului Gore E., prin care solicită casarea acestora, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul Gore E. să fie achitat de învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (3) lit. c) Cod penal.

În motivarea recursului invocă aceleași motive pe care le-a indicat în apel, suplimentar menționând că:

- hotărârile instanțelor de fond sunt întemeiate pe declarațiile minorului Ciurea C., dobândite ilegal de către organul de urmărire penală, privind vinovăția inculpatului Gore E., fapt ce atrage după sine nulitatea integrală a actelor procedurale;

- probele administrate în cadrul urmăririi penale au fost apreciate unilateral și incorect;

- declarațiile martorilor Gaureac V. și Gaureac A., confirmă faptul neparticipării inculpatului Gore E. la săvârșirea infracțiunii imputate;

- instanțele de fond nu au apreciat probele în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

6.2 Inculpatul Ciurea C., prin care solicită casarea acestora, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă cu suspendarea condiționată a executării acesteia, dat fiind faptul că este minor, anterior nu a executat pedeapsa reală cu închisoare, a recunoscut vina și se căiește în cele comise.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursurilor declarate, solicitând respingerea acestora ca inadmisibile, deoarece recurenții își motivează recursurile prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, însă motivele de reapreciere a probelor nu se conțin în temeiurile prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, astfel criticile formulate de aceștia nu sunt motivate sub aspectul casării hotărârii recurate, ca fiind ilegală. Hotărârea instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția de condamnare, ce corespunde prevederilor art. 414, 417 Cod de procedură penală, iar cele invocate de recurenți nu constituie temei de pronunțare a unei hotărâri de achitare. La aplicarea pedepsei s-a ținut cont în deplină măsură de criteriile generale de individualizare a pedepsei, prevăzute la art. 75 Cod penal.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestora, ca fiind vădit neîntemeiate din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sânt vădit neîntemeiate.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la

faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

8.1 Cu referire la recursul declarat de către avocatul Burduja Sergiu în numele inculpatului Gore E.

Colegiul penal lecturând textul recursului reține, că de către recurent nu s-a invocat nici un temei de casare prevăzut la art. 427 Cod de procedură penală, însă din textul acestuia se statuează că avocatul Burduja S. pledează asupra nevinovăției inculpatului, solicitând achitarea acestuia, temei ce se încadrează în pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că *„hotărârile instanței de apel poate fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel atunci când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.”*

De asemenea, recurentul critică hotărârile adoptate de instanțele de fond din motiv că acestea au evaluat unilateral și incorect probele administrate în cadrul urmăririi penale.

În primul rând, relevant este de menționat, că la această etapă a procedurilor, instanța de recurs nu cercetează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă evaluare materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele ierarhic inferioare, întrucât aceasta este atributul exclusiv al instanțelor de fond. Deci, Colegiul penal nu va examina criticile referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factice, ci va verifica, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanța de fond și cea de apel, corectitudinea soluției de condamnare adoptată în privința lui Gore E.

Totodată, în același context, urmează a se remarca, că în cadrul procesului penal evaluarea probelor este unul din cele mai importante momente, deoarece întregul volum de muncă depus de către organul de urmărire penală, instanțele judecătorești, cât și de părțile din proces, se concretizează pe soluția ce este dată în urma acestei activități.

Însă, cu toate acestea, instanța de recurs reiterează, că chestiunea de apreciere a probelor și temeinicia faptelor dovedite de ele, nu este obiect de cercetare la etapa judecării recursului. Deci, pentru a constitui temei de casare eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică. Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de evaluare a probelor, dar discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

În cauza deferită judecării, după verificarea actelor cauzei, o atare eroare nu a fost constatată de către instanța de recurs.

Mai mult, raportând cele expuse supra la verificarea probelor efectuată de instanța de apel, Colegiul penal specifică, că instanța de apel corect a ajuns la concluzia despre menținerea sentinței și just a evaluat probele administrate în cauză. Prin urmare, opozabil celor enunțate de recurent, Colegiul penal, subsidiar verificând materialele dosarului specifică, că judecând apelurile declarate, instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, expunându-se argumentat din

care motive au ajuns la concluzia de vinovăție a inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (3) lit. c) Cod penal.

Totodată, nu este fondată nici critica recurentului, în sensul pretinderii, că Gore E., nu a participat la comiterea infracțiunii imputate. Dimpotrivă, instanța de recurs atestă, că faptul comiterii infracțiunii și de către inculpatul Gore E. se combate prin probele cercetate și verificate de instanțele de fond și anume:

- proces-verbal de audiere a învinuitului minor Ciurea C., care a recunoscut vinovăția în săvârșirea atacului tâlhăresc asupra operatorului stației „Petrom” din s. Ratuș r-nul Criuleni, menționând, că Mocanu P. i-a propus să meargă împreună cu Gore E. să bată un operator de la benzinărie și să ia banii din aparatul de casă. Au plecat spre direcția stației de alimentare „Petrom” din s. Ratuș, r-nul Criuleni. Mocanu P. cu Gore E. și-au luat măști și au plecat spre benzinărie, comunicându-i să dea mașina mai aproape și să fie pregătit să-i ia repede, astfel fiind la o distanță în jur de 80 metri, a observat cum Mocanu P. i-a aplicat un picior în regiunea feței operatorului, iar ceilalți doi au sărit și l-au apucat de mâini. Mocanu P. i-a mai aplicat câteva lovituri cu picioarele, după ce a luat un stingător de incendii și i-a aplicat câteva lovituri în regiunea capului operatorului. În timp ce îl țineau pe operator, Mocanu P. a plecat în camera de alături de unde a luat bani și în timp ce Gore E. îl ținea pe operator, Mocanu P., i-a dat o sumă de bani persoanei necunoscute. După aceasta Gore E. i-a aplicat o lovitură cu pumnul după cap operatorului, care a căzut jos, ulterior au ieșit din încăpere, iar Gore E. cu Mocanu P. au urcat în automobil și pe drum au împărțit banii. Pe drum spre benzinărie a observat, că Gore E. avea la spate un pistol;

- proces-verbal de verificare a depozițiilor inculpatului minor Ciurea C. la fața locului din 14.10.2014, în procesul căruia, ultimul a arătat și a expus cum, împreună cu Gore E. și Mocanu P. au comis infracțiunea;

- procesul-verbal de recunoașterea a persoanei, unde martorul Ciurea C. l-a recunoscut pe Gore E.;

- declarațiile părții vătămate Efros Ș., care a relatat circumstanțele comiterii infracțiunii de către inculpați;

- declarațiile martorului Rogojina L., conform căreia, când a sosit la stația „Petrom” din s. Ratuș r-nul Criuleni, pe podeaua oficiului era mult sânge, iar Efros Ș. era cu capul bandajat, la întrebarea ei ultimul i-a comunicat, că a fost atacat de trei persoane necunoscute, care l-au bătut și au sustras toți banii;

- procesul-verbal de sesizare despre săvârșirea infracțiunii din 10 octombrie 2014, din conținutul căruia rezultă, că la această dată partea vătămată Efros Ș. a sesizat organul de poliție să ia măsuri cu persoanele necunoscute, care pe data de 10 octombrie 2014, în jurul orei 03.15, l-au atacat aplicându-i multiple lovituri peste diferite părți ale corpului, după care au sustras din safeul stației de alimentare SA „Petrom Moldova” în jur de 14.000 lei;

- procesul-verbal de cercetare la fața locului din 10 octombrie 2014, cu foto tabela anexată la el, în procesul căruia a fost examinată stația de alimentare cu petrol SA „Petrom Moldova” din s. Ratuș, r-nul Criuleni, în procesul căruia au fost ridicate trei

sticle din masă plastică, o față de pernă pe care se observa pete de culoare roșie, o bucată de tifon cu sânge și un stingător de flăcări cu urme de sânge pe el;

- raportul de expertiză medico-legală nr. 393D din 06 noiembrie 2014, conform căruia, pătimitului Efros Ș. i-a fost cauzată vătămare gravă.

Instanța de recurs conchide, că toate aceste probe coroborează între ele și indică direct la Gore E. că a comis infracțiunea prevăzută de art. 188 alin. (3) lit. c) Cod penal.

Potrivit considerentelor teoretice latura obiectivă a infracțiunii de tâlhărie constă în fapta prejudiciabilă alcătuită din următoarele două acțiuni: 1) acțiunea principală, ce se exprimă prin sustragere în formă consumată sau sub formă de tentativă; 2) acțiunea adiacentă care constă în atacul săvârșit asupra unei persoane, care este însoțit în mod alternativ de: a) violența periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate; b) amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe. Infracțiunea prevăzută de alin. (1) art. 188 Cod penal, este o infracțiune formală și se consideră consumată din momentul săvârșirii atacului asupra victimei, dacă acesta este însoțit de aplicarea violenței periculoase pentru viața sau sănătatea persoanei agresate ori de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe.

Deci raportând, considerațiunile teoretice, la circumstanțele cauzei și cumulul de probe, Colegiul constată, că inculpații inclusiv și Gore E., având scopul sustragerii bunurilor proprietarului, prin aplicarea violenței periculoase pentru viața și sănătatea persoanei, l-au atacat pe operatorul stației de alimentare cu petrol „Petrom”, Efros Ș., aplicându-i multiple lovituri peste diferite părți ale corpului, cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 393D din 06 noiembrie 2014, vătămări corporale grave, în urma cărui fapt au sustras din safeu suma de 14.197 lei.

În ce privește latura subiectivă a infracțiunii de tâlhărie, se caracterizează în primul rând, prin vinovăție sub formă de intenție directă. La calificare este obligatorie stabilirea scopului special - de sustragere - cel prin care se exprimă scopul de cupiditate.

Așadar, reieșind din circumstanțele cauzei, instanța de recurs atestă, că inculpații inclusiv și Gore E., au avut scopul de a sustrage bunurile proprietarului și anume banii din aparatul de casă a stației de alimentare cu petrol „Petrom”, pentru care fapt au întreprins acțiuni cu caracter agresiv asupra operatorului Efros Ș., anume în vederea atingerii acestui scop.

Referitor la critica avocatului, precum că declarațiile martorilor Gaureac V. și Gaureac A., confirmă faptul neparticipării inculpatului Gore E. la infracțiunea imputată, instanța de recurs reține, că instanța de apel just a concluzionat, că declarațiile acestora nu prezintă relevanță sub aspectul conturării nevinovăției inculpaților pentru faptele săvârșite, mai mult ca atât, martorii menționați se află în relații de rudenie cu inculpatul Gore E., având tendința să-i atenueze răspunderea penală.

Cât privește argumentul recurentului, precum că minorul Ciurea C. la data de 13.10.2014 a fost audiat în lipsa pedagogului, nefiindu-i explicate drepturile și obligațiile prevăzute de art. 90 Cod de procedură penală, inclusiv de a face declarații veridice, instanța de recurs verificând actele și lucrările dosarului constată, că în cuprinsul filei 163-164 v. III, în decizie, se motivează corespunzător, că contrar

afirmațiilor avocatului, audierea martorului minor Ciurea C. a avut loc cu respectarea prevederilor legale, fiind asistat de pedagogul Rusu P., căruia i-au fost explicate drepturile prevăzute de art. 479 alin. (3) Cod de procedură penală, fiind confirmat prin semnătura acestuia. De asemenea, înaintea audierii martorului minor Ciurea C., i-au fost explicate drepturile și obligațiile prevăzute de art. 90 Cod de procedură penală, inclusiv de a face declarații veridice, fapt confirmat prin semnătura martorului minor (f.d. 56 v. I). Totodată, Colegiul penal concluzionează, că declarațiile date în cadrul urmăririi penale de către Ciurea C., au fost făcute mai aproape de comiterea infracțiunii imputate, iar evenimentele ce s-au produs au fost mai recente, ceea ce presupune o sinceritate mai vădită în astfel de situații, în raport cu declarațiile date ulterior de către ultimul.

Cu referire la un alt motiv de critică din recursul avocatului prin care menționează, că în ordonanța de punerea sub învinuire a minorului Ciurea C. este indicată persoana în calitate de reprezentant legal cu semnătura Rusu P. și tot dânsul în calitate de pedagog, astfel fiind încălcate prevederile art. 479 Cod de procedură penală, deoarece reprezentantul legal nu poate fi concomitent și pedagog, fapt ce atrage nulitatea actului procedural, Colegiul penal îl consideră nefondat.

Astfel, instanța de recurs statuează, că atât în ordonanța de punere sub învinuire a minorului Ciurea C., cât și în procesul-verbal de audiere a ultimului în calitate de învinuit, ca reprezentant legal este indicat Rusu P., fiind menționată și semnătura acestuia, pe când în calitate de pedagog este indicată o altă persoană și anume Groza A. (f.d. 74, 77 v. II). Referitor la faptul, că pedagogul nu a indicat careva concluzii referitor la corectitudinea declarațiilor date de învinuitul minor, instanța de recurs atestă, că în conformitate cu prevederile art. 479 alin. (3) Cod de procedură penală, efectuarea observațiilor de către pedagog referitor la plenitudinea și corectitudinea înscrierii declarațiilor de către minor, este un drept al pedagogului, dar nu o obligație.

Totodată, Colegiul penal atestă, că instanța de apel corect a reținut și faptul că ilegalitatea acțiunilor organelor de urmărire penală în conformitate cu prevederile art. 251 alin. (4) Cod de procedură penală, atrage nulitatea actului dacă a fost invocată în cursul efectuării acțiunii – când partea este prezentă, sau la terminarea urmăririi penale – când partea ia cunoștință de materialele dosarului, sau în instanța de judecată – când partea a fost absentă la efectuarea acțiunii procesuale, precum și în cazul în care proba este prezentată nemijlocit în instanță. Raportând norma dată la argumentul supus analizei Colegiul atestă, că din materialele cauzei nu rezultă, că inculpații cât și avocații acestora ar fi avut careva obiecții asupra acțiunilor organului de urmărire penală la etapele respective. Astfel, invocarea ilegalității acțiunilor organului de urmărire penală, contravine prevederilor art. 251 alin. (4) Cod de procedură penală.

Rezumând în ansamblu probele administrate, Colegiul penal statuează, că nu se constată prezența a careva dubii privind vinovăția inculpatului Gore E., în săvârșirea infracțiunii imputate, iar acțiunile acestuia sânt incidente elementelor infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (3) lit. c) Cod penal și în cele din urmă, temeiul pentru recurs semnalat și stipulat la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmarea.

În virtutea considerentelor expuse mai sus, constatând că în cauză există o concordanță deplină între probele administrate și situația de fapt stabilită de prima instanță și instanța de apel în privința inculpatului Gore E., nefiind identificată de instanța de recurs vre-o eroare judiciară, ce ar putea servi drept temei de casare a hotărârilor judecătorești atacate, Colegiul penal consideră ca fiind vădit neîntemeiate criticile formulate de către recurent în recursul ordinar deferit spre examinare.

Astfel, odată ce recursul de pe rol este vădit neîntemeiat, acesta urmează a fi declarat inadmisibil.

8.2 Cu referire la recursul declarat de către inculpatul Ciurea C.

Inculpatul în recursul său nu a făcut trimitere la un careva temei concret prevăzut de art. 427 Cod de procedură penală, însă din textul recursului se constată, că acesta semnalează temeiul pentru recurs prevăzut la pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, ce prevede că, *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Totodată, instanța de recurs atestă, că inculpatul nu contestă starea de fapt stabilită de către instanțele de judecată și nici încadrarea juridică a acțiunilor acestuia, din care considerente Colegiul nu se va expune referitor la aceste aspecte, dar critică hotărârea dată în partea pedepsei menținute de instanța de apel și anume solicită să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

Colegiul, consideră că temeiul pentru recurs semnalat de recurent nu este incident în prezenta cauză, iar instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei inculpatului, stabilite conform sancțiunii articolului imputat acestuia.

Prin urmare, în cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singură în măsură să înlăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării acestei operațiuni, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

Conform principiului individualizării răspunderii penale și pedepsei penale, în coraport cu criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute la art. 75 alin. (1) Cod penal, instanța de judecată aplică pedeapsă luând în considerare caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, persoana celui vinovat, caracterul și mărimea daunei prejudiciabile, circumstanțele ce atenuază sau agravează răspunderea, ținându-se cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Instanța de recurs reține, că inculpatul a fost condamnat în baza art. 188 alin. (3) lit. c) Cod penal, sancțiunea căruia prevede pedeapsă cu închisoare de la 10 la 12 ani, iar conform art. 16 alin. (4) Cod penal, aceasta se clasifică ca infracțiune gravă.

Lecturând hotărârea primei instanțe, menținută și de instanța de apel, Colegiul atestă, că s-a ținut cont de personalitatea inculpatului, care se caracterizează negativ, în calitate de circumstanțe agravante au fost stabilite - comiterea infracțiunii prin

participație și săvârșirea infracțiunii asupra unei persoane în legătură cu îndeplinirea de către ea a obligațiilor de serviciu, iar circumstanțe atenuante nu au fost constatate.

Astfel, instanțele de fond la aplicarea pedepsei au ținut cont și de faptul, că inculpatul Ciurea C. în timpul comiterii infracțiunii era minor, astfel conform art. 70 alin. (3) Cod penal, i-au stabilit corect pedeapsa de 6 ani închisoare, reducând jumătate din maximul pedepsei cu închisoarea prevăzute de legea penală pentru infracțiunea săvârșită.

Referitor la critica recurentului, precum că anterior nu a executat pedeapsa reală cu închisoare, a recunoscut vina și se căiește de cele comise, astfel solicită aplicarea unei pedepse mai blânde cu suspendarea condiționată a executării acesteia, Colegiul o consideră nefondată, deoarece inculpatul, Ciurea C., în cadrul ședinței de judecată nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii, nu s-a căit de cele comise, iar faptul că anterior nu a executat pedeapsa reală cu închisoare, această împrejurare în cauza dată nu este suficientă pentru a reduce din pedeapsa aplicată inculpatului. Mai mult ca atât, pedeapsa aplicată inculpatului de 6 ani închisoare, depășește cu mult limita minimă prevăzută de sancțiunea art. 188 alin. (3) lit. c) Cod penal.

Totodată, Colegiul specifică, că alin. (1) art. 90 Cod penal, în vigoare la momentul judecării cauzei, prevedea că *dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai de cât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și termenul de probă.*

Așa dar, ținând cont de faptul, că inculpatul Ciurea C. a săvârșit o infracțiune cu intenție, pentru care instanțele de fond corect i-au aplicat pedeapsa de 6 ani închisoare, reieșind din conținutul normei sus enunțate, nu poate fi dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului.

Având în vedere toate împrejurările cauzei, instanța de recurs consideră, că pedeapsa de 6 ani închisoare, stabilită în sarcina inculpatului și modalitatea de executare a acesteia, a fost individualizată corect și în așa fel încât acesta să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare, iar aplicarea unei pedepse mai blânde, poate încuraja pe viitor săvârșirea altor infracțiuni.

Astfel, Colegiul statuează că, pedeapsa individualizată de instanțele de fond, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut în art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

În aceste condiții, Colegiul penal, consideră că n-a fost constatată prezența în speța examinată a careva erori de drept, ce ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Având ca reper cele menționate, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către inculpatul Ciurea C. ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către inculpatul Ciurea Cristian și avocatul Burduja Sergiu în numele inculpatului Gore Eugeniu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 octombrie 2015, în cauza penală privindu-i pe **Ciurea Cristian Roman și Gore Eugeniu Alexei**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la data de 13 iulie 2016.

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecător

Covalenco Elena

Judecător

Diaconu Iurie